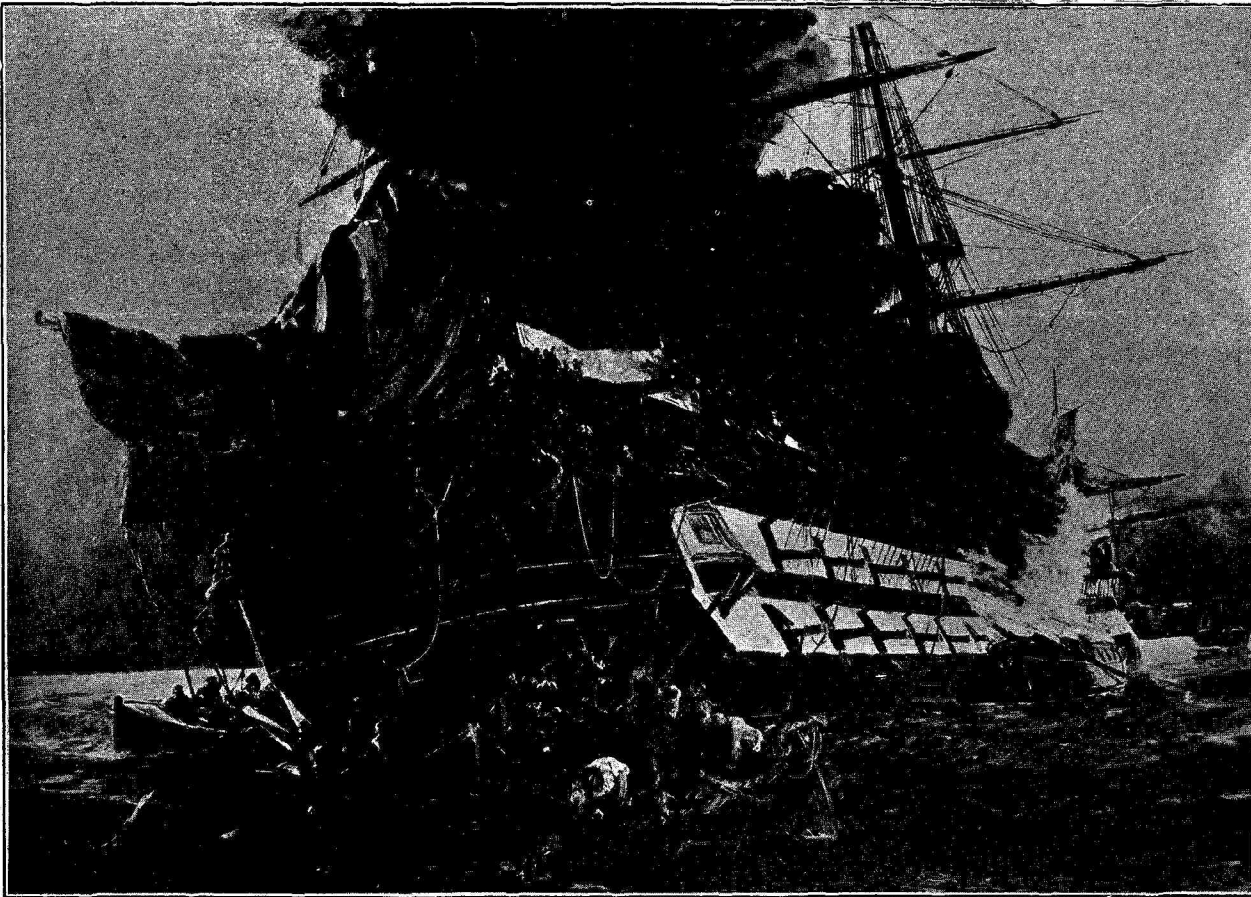

Κ. Βελωνάκη

Ἡ πυρπόλησις τῆς Τουρκικῆς ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη ἐν Χίῳ

★ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ★

ΛΑ ΤΟΥΡ*)

Εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν ὁ Λά Τουρ ἐπέ-
θησε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐκ γενετῆς
φιλόνηρος καὶ δημοκράτης, ἐπεθύμει ν' ἀφήσῃ μνή-
μην εὐεργέτου ἢ καλλιτέχνου. Εἰς Σαῖν-Κεντέν τὰ
πτωχὰ παιδιά, αἱ ἀνέστιοι γυναῖκες, οἱ κλονιζόμενοι
γέροντες ἀνίφερον τὸ ὄνομά του μετ' εὐγνωμοσύνης.
Διότι εἶχε δαπανήσῃ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς περιου-
σίας του εἰς ἴδρυσιν φιλονηρικῶν καταστημάτων καὶ
καλλιτεχνικῶν σχολῶν, ἔνθα ἡ διδασκαλία παρείχετο
ἑωρεάν. Ὅταν ἐξύμνον τὴν καρδίαν του, ἀπῆντα ὡς
ὁ Ζὰν Ζὰκ Ρουσσώ: «Οὐδὲν κατάρθρωσεν ὁ ἔχων τι
νὰ κάμῃ ἔτι.» Ἡ μετριοφροσύνη του ὅμως αὕτη δὲν
ἤμπαινε τοὺς συμπατριώτας του νὰ τὸν ἀποθεώσωσι
κατὰ τὴν ἐπὶ νόδον του εἰς Κεντέν. «Οἱ πάντες ἀφῆ-
καν τὰς ἐργασίας των, διηγεῖται αὐτόπτης τῆς ὑπο-
δοχῆς ἐκείνης. Αἱ νεάνιδες ἐστέφθησαν δι' ἀνθέων,
ὅλοι δὲ συνωθεύοντο ἀσφυκτικῶς ἀμιλλώμενοι τίς πρῶ-
τος νὰ τὸν χαιρετίσῃ. Ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ δημο-
τικοῦ Συμβουλίου τοῦ προσέφεραν στέφανον εἰς ἔν-
δειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Ἐνθακρυς δ' ὁ Λά
Τουρ ἔδεχθη τὸ λαϊκὸν δῶρον, ἐνῶ εἶχεν ἄλλοτε ἀρ-
νηθῇ βασιλικά ἀξιώματα. Ἐνθυμοῦμαι ἔτι τὴν γενι-
κὴν συγκίνησιν καὶ χαρὰν τῆς ἐορτῆς ἐκείνης. Τί

ἐνθουσιώδεις ἐκδήλωσις πατριωτισμοῦ! Τὸ ἐσπέρας
ὀλόκληρος ἡ πόλις ἐφωταγωγῆθη, ἀπὸ τοῦ δημαρ-
χείου μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης.» Ἐχόρευσαν
καὶ ἀδελφώθησαν. Ζήτω ἡ δημοκρατίς τῶν τεχνῶν!

★

Ὅταν ἀγένειος ἔτι νεανίας ἀπεφάσιτε νὰ φύγῃ τῆς
πατρίδος πρὸς συνάντησιν τῆς δόξης, τὴν μεγαλειτέ-
ραν συγκίνησιν ἡσθάνθη διότι θ' ἀπεχωρίζετο τοῦ πα-
τρικοῦ τετραχόρδου.

«Ποῦ πηγαίνεις; τὸν ἠρώτησεν ὁ πατὴρ του ὅταν
ἐξήτησε νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

— Δὲν ξέρω, ἀλλὰ φεύγω.

— Τί τρέλλα, παιδί μου!

— Μήπως καὶ τὸ πτηνόν, ὅταν αἰσθάνεται παλλο-
μένας τὰς πτέρυγας του, δὲν ρίπτεται εἰς τὸ ἀχανές;
Μήπως καὶ ὁ Κολόμβος δὲν ἦτο τρελλὸς ὅταν ἀπῆλθε
πρὸς ἀνακάλυψιν νέου κόσμου;

— Ὅπως θέλεις, ἀπήντησεν ὁ πατὴρ. Ἐγὼ ἐμὲ σύμ-
παν εἶναι τὸ σπητάκι μου, ἀλλ' εἶμαι καὶ ἀρκετὰ φι-
λόσοφος, ὥστε νὰ μὴ σὲ καταδικάσω νὰ φυλακισθῇς
εἰς τὴν γενέτειραν οἰκίαν, ὅπου ἀπέθανεν ἡ μήτηρ σου
καὶ ὅπου φάλλει ἡ ἀδελφή σου. Χαῖρε! Ὅταν ἀνα-
καλύψῃς τὸν ἄλλον ἐκεῖνον κόσμον, τὸν θορυβώδη κό-
σμον τοῦ πνεύματος, ὅπου δὲν θὰ εὐκαιρῇς νὰ ζῇς
μὲ τὴν καρδιά σου, ἴσως ἐπιθυμήσῃς τὴ γωνιά μου.
Δι' ἐμὲ ὅλη ἡ πεφημισμένη καὶ καταπλησσοῦσα μου-
σικὴ τοῦ Μελοδράματος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν ἐνὸς ἄσμα-
τος τοῦ Λουλλύ, ὅταν τὸ ἐκτελῶ εἰς τὸ τετράχορδόν

*) Τέλος.